

ening, må den have de fundamentale ILO-rettigheder.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Hr. Ole Vagn Christensen er ligesom jeg meget optaget af den fundamentale frihed, og hr. Ole Vagn Christensen mener, at friheden er taget fra folk i Kristelig Fagbevægelse. Der må jeg sige, at jeg er uenig.

Jeg er simpelt hen grundlæggende uenig, for vi mener, at uanset hvad skal enhver borger i Danmark have lov til at melde sig ind i og melde sig ud af den forening, de har lyst til. Det er den frihed, der er på tale i dag, og det er den frihed, vi snakker om i dag.

Alt det her om strejkeret osv. vil jeg slet ikke gå ind i i denne debat. Men jeg anerkender fuldt ud Den Kristelige Fagbevægelses og Kristelig Arbejdsgiverforenings ret til at lave overenskomster og til at arbejde for deres medlemmer, og det synes jeg at de gør vældig udmærket i øjeblikket.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Falcon som ordfører.

Pernille Falcon (EL):

Regeringen har forsøgt at gøre det her til et spørgsmål om frihedsrettigheder, og der er blevet sagt utrolig meget sludder i den forbindelse. Jeg synes nok, det kan være værd at kigge på, hvordan regeringen opfatter, hvad der er frihed på arbejdsmarkedet.

Hvis man bliver arbejdsløs, består friheden i, at man bliver tvunget ud i aktivering, man får et såkaldt tilbud, og hvis man siger nej, mister man retten til dagpenge og kontanthjælp. Det kræver en god portion fantasi at kalde det for frihed.

Med forlignet om flere i arbejde har friheden fået endnu flere og nye dimensioner. Nu har tusindvis af familier på kontanthjælp fået friheden til at få beskåret deres sparsomme kontanthjælp. Til gengæld får de lov at beholde den fyrstelige sum af 28 kr. i timen ved at tage et arbejde. Tankgangen bag de nedsatte ydelser ligger i øvrigt i direkte forlængelse af starthjælpen, som tvinger især flygtninge og indvandrere ned på en ydelse, som de færreste kan leve af.

Fra Enhedslistens side har vi gang på gang påpeget, at de nedsatte ydelser skaber grobund for løntrykkeri, hvor man som arbejdsløs kan være tvunget til at arbejde på betingelser, der ligger milevidt fra dem, der gælder på det orga-

niserede arbejdsmarked. Det er ingen skjult hemmelighed, at der inden for flere brancher findes et systematisk misbrug af billig og nogle gange sort arbejdskraft.

Jeg synes også, at der er blevet sagt en del sludder i forbindelse med den kobling, der er lavet mellem eksklusivaftalerne og indvandringen af østeuropæisk arbejdskraft. For sandheden er, at retten til at indgå eksklusivaftaler handler om fagforeningernes muligheder for at sikre lønmodtagerne mod forringelser i dag og i morgen uanset Østudvidelse.

Sammenkædningen af eksklusivaftaler og Østudvidelsen, som jo især har været en hjertesag for Dansk Folkeparti, er efter vores opfattelse ikke et udtryk for en oprigtig bekymring for lønmodtagernes løn- og arbejdsforhold. Det kunne vi jo også se her i debatten, hvor Dansk Folkeparti antydede, at det var til forhandling, og at hele spørgsmålet om de fundamentale faglige rettigheder i fagbevægelsen var til forhandling med regeringen i den her sag.

Det afgørende er jo ikke, om det er østeuropæere eller andre, der arbejder på arbejdspladsen, men at alle arbejder på de samme overenskomstmæssige betingelser, og det er en opgave for fagforeningerne. Den politiske opgave er ikke at frarøve fagforeningerne de redskaber, de har sikret sig for ordnede forhold.

KL 13.50

Forbud mod eksklusivaftaler er ikke frihed. Det er et indgreb i friheden til at indgå aftaler mellem fagforeninger og arbejdsgivere. Sagen er jo, at den hellige gral ikke er vel forvaret, selv om der er indgået en overenskomst på en arbejdsplads. Overenskomsten skal også overholdes. Og ude i det virkelige liv er det fagforeningen og medlemmerne, der skal sikre det.

Til sidst vil jeg fremhæve den tætte sammenhæng mellem forslaget om forbud mod eksklusivaftaler og de tidligere planer om at indskrænke konfliktretten.

Jeg har prøvet at få det afdækket gennem spørgsmål her i salen i dag, og både Venstre og De Konservative har forsøgt at undvige nogle gange og har sagt, at de ikke vil lave et frontalt angreb på konfliktretten, for noget af den vil man godt bevare, men det fremgik jo også, at man har overvejelser om at indskrænke i hvert fald dele af den, og at man kigger på blokaderetten.

Det synes jeg da at fagbevægelsen skal være frygtelig opmærksom på, for det ligger meget klart, at man prøver at gøre det her angreb via